

KD Barbara

Historia

Zakład leży w północno-wschodniej części Mikołowa. Jest jedyną w Polsce kopalnią doświadczalną i jedyną w Europie placówką naukowo-badawczą, która posiada podziemny poligon doświadczalny. Zajmuje się bezpieczeństwem i zwalczaniem zagrożeń gazowych i pyłowych oraz atestacją urządzeń dopuszczanych do pracy w kopalniach.

W wyniku wzrostu zapotrzebowania na węgiel w 1850 roku uruchomiono kopalnię „Anna” w okolicy wzgórza Kamionka. Wydobywano w niej węgiel koksujący. W kolejnych latach kopalnię zamykano i otwierano wielokrotnie. W 1926 roku nieczynną kopalnię wydzierżawił od księcia pszczyńskiego Górnośląski Związek Kopalń i Hut. Przeniesiono do niej z Pniowca Stację Doświadczalną i Centralę Ratownictwa Górniczego. Placówka ta otrzymała nazwę Kopalnia Doświadczalna „Barbara”, Centrala Ratownictwa Górniczego i Obserwatorium Magnetyczne w Mikołowie. Od roku 1945 do dnia dzisiejszego KD „Barbara” działa w ramach Głównego Instytutu Górnictwa.

Geologia

W budowie geologicznej udział biorą utwory czwartorzędu oraz karbonu. Karbon produktywny do głębokości 1000 m reprezentowany jest przez warstwy łaziskie oraz orzeskie. Obszar charakteryzuje się prostą tektoniką. Podzielony jest na dwie części uskokiem o kierunku WNW-ESE, którego amplituda zrzutu wynosi 35-40 m w kierunku południowym. W północno-zachodniej części pola znajduje się dyslokacja o kierunku NW-SE. W południowej części obszaru górniczego przebiega uskoki o kierunku WE, o amplitudzie zrzutu od 90 do 130 m w kierunku S.

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady warstw orzeskich: 303, 310, 318 na głębokości od 15 m do 300 m.

Zagrożenia zapadliskowe

Związane z płytką eksploatacją pokładu węgla 303 i 310 na głębokości 15-46 m.